

Att säga stopp och att lyckas

Jag har många gånger undrat hur jag hamnade här. Efter alla plågor, sorger, självdestruktiva handlingar, destruktiva relationer som jag trots allt överlevt. Allt jag utstått enbart för att få höra den där meningen på fyra ord; *Jag älskar Dig Minna.*

Min första relation höll på att ta livet av mig. Men aldrig att jag ens tänkte tanken på att anmäla mannen som gjorde mig illa. Alla andra visste precis vad jag skulle göra, men i n g e n såg mig, människan som låg där i sjukhussängen. Jag behövde någon som inte enbart pratade utan som också skulle finnas kvar vid min sida efter allt. För det är då allting börjar och det är oerhört få människor som faktiskt inser det.

Rättegångarna är enbart en del av skadan vi kvinnor måste gå igenom oavsett vad vi redan fått utstå om och om igen. Ingen tar hänsyn till det. Vi ska enbart vara tysta. Helst ska vi väl niga också.

Så hur hamnade jag här då, i en lägenhet där jag och mina två blöjbarn flyttade in med en madrass, täcken och en Barbie sänghimmel. Med en far som fram tills dess alltid köpte bostäder åt mig, men hade självklart en egen nyckel som han missbrukade precis när och hur han ville. Så jag sa STOPP till slut.

När jag sa "*tack, men nej tack*" hände det något hos min far jag aldrig kunnat förbereda mig på. Han sa en massa saker, men en sak som jag aldrig kommer att glömma var när han på fullaste allvar säger "*tro inte att du kommer att få några lån, vilken bank du än väljer!*" Jag blev så chockad att jag inte hann säga något. Han skulle till sin Rotaryklubb, skenade iväg och smällde igen dörren. Jag bröt ihop och det enda jag tänkte var "*Vad har jag gjort?*" Sedan ringde jag min dåvarande samtalsterapeut som lugnt och sansat förklarade att det jag

gjort var det bästa för min överlevnad.

Och visst fick jag lån. Jag har verkligen börjat ifrån noll. Den femte juli år 2005 skrev jag på mitt eget förstahandskontrakt. Då kände jag för första gången i mitt liv att det här har jag själv åstadkommit, ingen annan! Det var stort och känns så än idag. För vem hade trott att jag skulle klara av de krav som ställdes på mig. Jag lyckades på grund av den kvinnliga styrkan som finns hos alla oss kvinnor. Många män tror att de kan sätta en etikett på oss som svaga, känsliga, oroliga och enkla. Många män har så svårt med starka kvinnor att det är pinsamt.

Minna